

[Ib Christensen]

se fra mit første indlæg bekræftet. Regeringen forbereder – også under indtryk af skrivelsen fra Industrirådet – en vending i retning af det, de konservative ønsker, men nok ikke så langt, måske ikke så langt, men det får vi se.

Jeg vil gøre et forsøg på at forklare hr. Askjær Jørgensen, hr. Jørgen Junior m. fl. fremskridtsmedlemmer, hvad beskyttelse og frihandel er. Hr. Askjær Jørgensen kan slet ikke begribe, at når vi nu ophæver disse bindinger, som fremskridtspartiet ønsker, så må det være sådan, at u-landene får mest muligt for pengene. Sagen er den, at når udviklingslandenes indkøb i Danmark bliver bundet til danske varer og tjenesteydelser, uden hensyn til om de pågældende varer og tjenesteydelser er konkurrencedygtige, i forhold til hvad andre lande kan levere, så får vi danske skatteydere faktisk mindre for vores penge, for så køber vi danske varer og produktioner, som er for dyre i forhold til verdensmarkedet. Derfor er der altså tale om, at de danske skatteydere kommer til at betale mere, end de ellers skulle betale.

Hr. Jørgen Junior kunne ikke rigtig forstå, at dette havde noget med ideologi at gøre, og i lighed med, hvad et tidligere medlem af dette ting sagde for mange år tilbage på et møde: »hvis dette er fakta, så benægter a fakta«, så benægtede hr. Jørgen Junior fakta, for hr. Jørgen Junior benægtede, at fremskridtspartiets forslag var protektionistisk. Uanset hvad man mener om fremskridtspartiets forslag, så er det klart protektionistisk. Det fik også meget rigtigt denne karakteristik af ministeren. Det er protektionisme, når man siger til udviklingslandene: I skal kun købe danske varer og tjenesteydelser og intet andet, selv om det er mere konkurrencedygtigt, selv om det er billigere, selv om det er varer og tjenesteydelser, I har mere brug for. Dette er protektionisme. Det er alment anerkendt i disse sammenhænge at bruge betegnelsen protektionisme om disse bindinger. Det er simpelt hen ubestrideligt.

Hr. Jørgen Junior sagde, at fremskridtspartiet principielt er for enhver form for frihandel. Det er jo rart at høre, at man bekender sig til dette princip. Det ville være skønt, hvis man også kunne se, at det gav sig udslag i fremskridtspartiets faktiske, praktiske politik. Det glæder jeg mig til.

Nu siger minister Lise Østergaard, at Loméaftalen er så og så fremragende. Det er egentlig heller ikke den, jeg har kritiseret. Jeg har kritiseret, at man nedskærer og begrænser eksporten fra de fattige lande af tekstilvarer, skotøj m.m. Ifølge The Economist er der sket et faktisk fald i tekstileksporten fra de fattige lande til EF og til de rige lande i øvrigt som frugt af de importbegrænsninger, man har lavet fra de rige landes side – i diametral strid med fraserne om en ny økonomisk verdensorden, som man har tilsluttet sig. I denne vitale sag, hvor det drejer sig om at tillade de fattige lande at industrialisere sig selv for at komme ud af deres nød, deres sult og deres elendighed, gør man noget sådant. Det er det rent faktiske forhold, jeg har tilladt mig at kritisere. Jeg kan kun beklage, at retsforbundet i markedsudvalget såvel som i Europa-Parlamentet har været alene om at undsige denne farlige og reaktionære politik.

Minister Lise Østergaard er nok heller ikke helt klar over, hvad protektionisme er, når hun siger, at disse begrænsninger ikke er udtryk for protektionisme. De er bare udtryk for, at man justerer i forhold til, hvad markedet kan bære. Hvor er så grænsen i praksis? Det er protektionisme, og selv om man er minister, kan det ikke nytte noget, at man benægter fakta.

Jørgen Junior (FP):

Til hr. Ib Christensen: ifølge vort forslag får den danske befolkning dog noget for sine penge, noget for de skatter, som på nuværende tidspunkt benyttes til u-landshjælp, som de ikke får ret meget for. Det er af hensyn til den danske befolkning, vi går ind for, at det vil være bedre med en sådan u-landshjælp, som vi har foreslået, nemlig en u-landshjælp bundet til danske varer, end med den nuværende u-landshjælp. Det er ikke vores ønskepolitik. Vores ønskepolitik er en fri handel. Vores ønskepolitik er, at der ikke gives u-landshjælp skatteyderbetalt, men vi ønsker at tilpasse den danske bistandspolitik på en sådan måde, at den skader den danske befolkning mindst muligt.

Den ærede formand havde naturligvis ret for. Tre personer kan ikke danse vals. Men mange moderne danse kan man sikkert godt danse tre personer, og jeg vil gå ud fra, at det er i en af disse moderne danse, hr.